

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાતની વડી અદાલતમાં, અમદાવાદ ખાતે

ફોજદારી અપીલ નં. ૧૦૭/૨૦૦૦

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય શ્રી ન્યાયમૂર્તિ કે.જે. ઠાકર સહી/—

=====

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવે છે?	હા
૨	પત્રકારને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	હા
૩	શું ન્યાયમૂર્તિશ્રીઓ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	ના
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ પણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?	ના

=====

ગુજરાત રાજ્ય....અપીલકર્તા(ઓ)

વિ.

ચંદ્રકાંત ચીમનલાલ શાહ અને ૧....પ્રતિપક્ષ(એસ)/પ્રતિવાદી(ઓ)

=====

હાજરી:

અપીલકર્તા(ઓ) ક્રમાંક ૧ માટે સુશ્રી મોનાલી એચ. ભટ્ટ, અધિક સરકારી
વકીલ

શ્રી એચ. એમ. પરીખ, વિરોધ પક્ષ(ો)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૧ – ૨ માટેના
વકીલ

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ કે.જે. ઠાકર

તારીખ : ૨૩/૦૨/૨૦૧૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. સંબંધિત પક્ષકારોની તરફથી ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલોની દલીલો સાંભળી.

૨. આ અપીલ દ્વારા, અપીલકર્તા - રાજ્ય ૧૩.૧૨.૧૯૯૯ના રોજ પસાર કરાયેલા નિર્દોષ છૂટકારાના ચુકાદા અને આદેશથી, જે વિદ્વાન અધિક સત્ર ન્યાયાધીશ, અદાલત નં. ૫, અમદાવાદ શહેર દ્વારા સત્ર કેસ નં. ૩૬/૧૯૯૬ માં આપવામાં આવ્યો હતો, નારાજ થયું છે, જેમાં આરોપીઓને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૯૮-એ અને ૩૦૬ હેઠળ દંડનીય ગુનાઓમાંથી નિર્દોષ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા.

૩. કેસના સંક્ષિપ્ત તથ્યો નીચે મુજબ છે :-

આરોપીના પુત્ર અનિલકુમારે ફરિયાદીની પુત્રી અમી સાથે ૨૧.૦૨.૧૯૯૪ના રોજ લગ્ન કર્યા હતા. ત્યારબાદ અમી સાસરિયાના ઘરે રહેવા લાગી હતી. આક્ષેપ છે કે આરોપીઓ અમી પર માનસિક તથા શારીરિક ત્રાસ આપતા હતા. ૦૪.૦૭.૧૯૯૫ના રોજ આરોપીઓ અમી સાથે ઝઘડો કરતા હતા. તેથી અમી ઉશ્કેરાઈ ગઈ અને પોતાના શરીર પર કેરોસીન છાંટી પોતાને આગ લગાવી દીધી. આક્ષેપ છે કે ઉપરોક્ત સંહિતાઓ હેઠળ દંડનીય ગુનાઓ બંને આરોપીઓએ આચર્યા હતા.

અમીના પિતાએ કરેલી ફરિયાદના આધારે આરોપીઓ વિરુદ્ધ ગુનાઓ નોંધવામાં આવ્યા હતા. આરોપીઓ વિરુદ્ધ ગુનો નોંધ્યા પછી, ફોજદારી પ્રક્રિયા સંહિતાની

ધારા ૧૫૭ હેઠળનો અહેવાલ પોલીસ સ્ટેશનના ઉચ્ચ અધિકારીઓને મોકલવામાં આવ્યો હતો. પંચ સાક્ષીઓની હાજરીમાં પંચનામું તૈયાર કરવામાં આવ્યું હતું. અમીના મૃતદેહને પોસ્ટમોર્ટમ માટે હોસ્પિટલમાં મોકલવામાં આવ્યો હતો. સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધવામાં આવ્યા હતા. પોસ્ટમોર્ટમ નોંધો તેમજ જપ્ત કરેલી અને વિશ્લેષણ માટે એફ.એસ.એલ.ને મોકલવામાં આવેલી મુદ્દામાલ વસ્તુઓ પ્રાપ્ત થયા બાદ, આરોપીઓ સામે આરોપપત્ર દાખલ કરવામાં આવ્યું હતું. બંને આરોપીઓની ધરપકડ કરવામાં આવી હતી અને આ અદાલત દ્વારા રીટ નં. ૩૧૨૬/૧૯૯૫માં પસાર કરાયેલા આદેશના અનુસંધાને તેમને જામીન પર મુક્ત કરવામાં આવ્યા હતા અને તેથી, તેઓ ટ્રાયલ દરમિયાન જામીન પર છે.

આરોપપત્ર માનનીય ન્યાયિક મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું અને આ કેસ સત્ર અદાલતને સુપ્રત કરવામાં આવ્યો હતો, કારણ કે તે સત્રમાં અદાલતી કાર્યવાહીપાત્ર કેસ હતો. આરોપીઓએ તેમની સામે મૂકાયેલા આરોપોને નિર્દોષ હોવાનું જણાવતાં ઇનકાર કર્યો હતો. ફરિયાદ પક્ષના પુરાવાનું અંતિમકરણ થયા બાદ, દંડ પ્રક્રિયા સંહિતાની કલમ ૩૧૩ હેઠળ આરોપીઓના વધુ નિવેદનો નોંધવામાં આવ્યા હતા.

જ. ફરિયાદ પક્ષે નીચેના સાક્ષીઓની પરીક્ષા કરી હતી અને અનેક મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવાઓ પર આધાર મૂક્યો હતો, જેમાંથી કેટલાક નીચે મુજબ છે :-

વિશેષ વિગતો	આંક
પીડબલ્યુ ૧ – રજનીકાંત અમુભાઈ પંડ્યા	૯
પીડબલ્યુ ૨ – કાંતિ વિપુલ પટેલ	૧૧
પીડબલ્યુ ૩ – રણજીતસિંહ વીરસંગભાઈ ગોહેલ	૧૪
પીડબલ્યુ ૪ – પંકજભાઈ અમુભાઈ પંડ્યા	૧૭
પીડબલ્યુ ૫ – કેશવલાલ વલ્લભભાઈ બારિયા	૨૧
પીડબલ્યુ ૮ – ચુન્નીભાઈ ગોવિંદભાઈ ગોહેલ	૨૭
પીડબલ્યુ ૯ – વિનાયકરાવ વાસુદેવરાવ પાટીલ	૩૧

૫. ઉપરોક્ત તથ્યપૃષ્ઠભૂમિના આધારે, માનનીય અધિક સરકારી વકીલ સુશ્રી મોનાલી એચ. ભટ્ટ રજૂઆત કરે છે કે માનનીય ન્યાયાધીશે આંક ૯ પર ફરિયાદી — રજનીકાંતની સાક્ષીનું યોગ્ય મૂલવણ કર્યું નથી. ફરિયાદીની સાક્ષીને આંક ૧૧ પરના પી.ડબલ્યુ. ૨ — કાંતિબેનની સાક્ષીથી પણ સમર્થન મળે છે, જેમણે પોતાની સાક્ષીમાં પણ હેરાનગતિ અંગે નિવેદન આપ્યું છે. રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે માનનીય ન્યાયાધીશે મૃતાંકની મૌખિક મૃત્યુપૂર્વ નિવેદનનું પણ યોગ્ય મૂલવણ કર્યું નથી, જેમાં તેણીએ પણ જણાવ્યું છે કે પ્રતિવાદીઓ દ્વારા ફૂર વર્તન કરવામાં આવવાને કારણે તેણીએ આત્મહત્યા કરી હતી. વધુમાં, મૃત્યુપૂર્વ

નિવેદન પર બંને પક્ષોએ આધાર મૂક્યો છે અને એવી રજૂઆત છે કે મૃત્યુપૂર્વ નિવેદન બાદની પ્રથમ માહિતી અહેવાલમાં દર્શાવવામાં આવે છે કે તેનો પતિ પણ તેને હેરાન કરતો હતો. દહેજની માંગણીઓ હતી. મૃતાંકના પિતાએ આપેલી આંક ૨૨ પરની ફરિયાદ દર્શાવે છે કે સસરા અને સાસુ, મૃતાંક બ્રાહ્મણ સમુદાયની હોવાથી, તેણીને હેરાન કરતા હતા. આ ઉપરાંત, તેનો પતિ પણ તેને હેરાન કરતો હતો. તેથી, રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે માનનીય ન્યાયાધીશનો નિર્દોષ છૂટકારોનો ચુકાદો અને આદેશ તર્કવિરુદ્ધ છે અને આ અદાલત દ્વારા તેને રદ કરવામાં આવવો જરૂરી છે.

૬. પ્રતિવાદીઓ તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી એચ.એમ. પારીખ દ્વારા વિપરીત રીતે રજૂ કરવામાં આવે છે કે વિદ્વાન વધારાના સત્ર ન્યાયાધીશના સુવિચારિત ચુકાદા અને આદેશમાં આ અદાલત દ્વારા કોઈ હસ્તક્ષેપ આવશ્યક નથી. મૃત્યુકથનનું અવલોકન કરતાં, વિદ્વાન વકીલ શ્રી પારીખે આ અદાલતને મૃત્યુકથન દ્વારા અત્યંત જોરપૂર્વક માર્ગદર્શન આપ્યું છે અને રજૂઆત કરી છે કે પતિએ મૃતકને અદાલતમાં લઈ ગયો હતો તથા તેને બચાવવાનો પ્રયાસ પણ કર્યો હતો. તેથી, સ્થિર કાનૂની સ્થિતિને ધ્યાનમાં લેતાં, પતિએ ગુનામાં ઉશ્કેરણી આપી હોવાનું કહી શકાય નહીં અને તેથી, રજૂ કરવામાં આવે છે કે વિદ્વાન ન્યાયાધીશે આરોપીને યોગ્ય રીતે નિર્દોષ છૂટકારો આપ્યો છે.

૭. નીચલી અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશ સામે આ અદાલત સમક્ષ અપીલની સુનાવણીનું નિયંત્રણ તથા માર્ગદર્શન આપતા સિદ્ધાંતો સર્વોચ્ચ અદાલતે અનેક ચુકાદાઓમાં અત્યંત સંક્ષિપ્તરૂપે સ્પષ્ટ કર્યા છે. સર્વોચ્ચ અદાલતના તાજેતરના રાજ્ય ગોવા વિ. સંજય ઠાકરન અને અન્યના કેસમાં આપેલા, (૨૦૦૭) ૩ એસસીસી ૭૫ માં અહેવાલિત, નિર્ણયમાં અદાલતે આવી બાબતોમાં વડી અદાલતની સત્તાઓને પુનઃદઢ કરી છે. ઉક્ત નિર્ણયના પરિચ્છેદ ૧૬ માં અદાલતે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે :—

૧૬. ઉપરોક્ત નિર્ણયો પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશ વિરુદ્ધ અપીલમાં અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરતી વખતે અપીલ અદાલત સામાન્ય રીતે નીચલી અદાલતના આદેશમાં હસ્તક્ષેપ કરશે નહીં, સિવાય કે નીચલી અદાલતની પદ્ધતિ કોઈ સ્પષ્ટ ગેરકાયદેસરતાથી દૂષિત થયેલી હોય અને પહોંચેલ નિષ્કર્ષ કોઈ પણ વાજબી વ્યક્તિ દ્વારા પહોંચવામાં ન આવી શકે; તેથી, તે નિર્ણયને તર્કવિરુદ્ધ ગણવામાં આવે છે. માત્ર એટલા કારણો કે બે દૃષ્ટિકોણ શક્ય છે, અપીલ અદાલત એવો દૃષ્ટિકોણ અપનાવશે નહીં જે નીચલી અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાને ઉથલાવી દે. તેમ છતાં, જો અપીલ અદાલતનો એવો અભિપ્રાય હોય કે નીચલી અદાલત દ્વારા પહોંચવામાં આવેલ નિષ્કર્ષ તર્કવિરુદ્ધ છે અને અદાલતે કાયદામાં

સ્પષ્ટ ભૂલ કરી છે તથા રેકૉર્ડ પર રહેલા પ્રાસંગિક પુરાવાની અવગણના કરી છે, તો તેને પુરાવાની પુનર્મૂલવણી કરવાની શક્તિ છે. આવા સંજોગોમાં, રેકૉર્ડ પર મૂકાયેલા સામગ્રીના આધારે ન્યાયસંગત નિર્ણય પર પહોંચવા અને જોવાનું કે આરોપિત પૈકી કોઈએ તેના પર આરોપ મૂકાયેલા ગુનાના આચરણ સાથે જોડાણ ધરાવે છે કે નહીં, તે માટે અપીલ અદાલત પર ફરજ અારોપવામાં આવે છે.

૮. સમાન સિદ્ધાંત સર્વોચ્ચ અદાલતે ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય વિ. રામ વીર સિંહ અને અન્યો, ૨૦૦૭ એઆઈઆર એસસીડબલ્યુ ૫૫૫૩ માં અહેવાલિત, તથા ગિરજા પ્રસાદ (મૃત) દ્વારા વારસદારો વિ. મધ્ય પ્રદેશ રાજ્ય, ૨૦૦૭ એઆઈઆર એસસીડબલ્યુ ૫૫૮૮ માં અહેવાલિત, કેસોમાં સ્થાપિત કર્યો છે.

આથી, નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશ સામે આ અદાલત જે સત્તાઓનો ઉપયોગ કરી શકે છે, તે સુસ્થાપિત છે.

૯. સર્વોચ્ચ અદાલતના મમૂકિયા અને અન્ય વિ. રાજ્ય, પોલીસ નિરીક્ષક દ્વારા પ્રતિનિધિત, તમિલનાડુ (એ.આઈ.આર. ૨૦૧૩ એસ.સી. ૩૨૧)ના તાજેતરના નિર્ણયમાં પણ, સર્વોચ્ચ અદાલતે પરા-જમાં નીચે મુજબ ઠરાવ્યું છે :

૪. એ વિવાદાસ્પદ નથી કે નીચલી અદાલતે, ફરિયાદ પક્ષ તથા બચાવ પક્ષ દ્વારા રજૂ કરાયેલ મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાની મૂલવણી કરીને, તેમની સામે લગાવવામાં આવેલા આક્ષેપોના સંબંધમાં આરોપીઓને નિર્દોષ છૂટકારો આપ્યો હતો. રાજ્ય દ્વારા દાખલ અપીલમાં, વડી અદાલતે, વિવાદિત આદેશ દ્વારા, આ નિર્ણયને રદ કરી દીધો અને આરોપીઓને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨ સાથે વાંચેલ કલમ ૩૪ હેઠળ દોષિત ઠરાવ્યા તથા આજીવન સખત કેદની સજા ફટકારી. કારણ કે અપીલકર્તાઓના વકીલે અત્યંત ભારપૂર્વક દલીલ કરી હતી કે નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશને દોષસિદ્ધિમાં પલટીને વડી અદાલતે પોતાની અધિકારક્ષેત્રની મર્યાદા વટાવી છે, તેથી ચાલો નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશ સામે દાખલ અપીલમાં વડી અદાલતની વ્યાપ્તિ અને સત્તાનું વિશ્લેષણ કરીએ. આ અદાલતે ન્યાયનિર્ણયોની શ્રેણીમાં વારંવાર સ્પષ્ટ કર્યું છે કે પ્રથમ અપીલી અદાલત તરીકે વડી અદાલત, નિર્દોષ છૂટકારાની અપીલને ધ્યાનમાં લેતી વખતે પણ, સમગ્ર પુરાવાનું અવલોકન કરવાની અને આવશ્યક જણાય તો તેની પુનર્મૂલવણી કરવાની અધિકૃત તથા ફરજપાલક પણ હતી; જોકે દખલગીરી કરવાનો નિર્ણય લેતાં અદાલતે રેકૉર્ડ પરના પુરાવાના આધારે આરોપસિદ્ધિ અંગે સંપૂર્ણ નિશ્ચિતતા મેળવવી જોઈએ, માત્ર એટલા માટે નહીં કે વડી અદાલત એક વધુ સંભવિત અથવા ભિન્ન દૃષ્ટિકોણ અપનાવી શકે. ઉપરોક્ત બાબત

સિવાય, અપીલની વિચારણા ની વ્યાપ્તિ અને ઊંડાણના પ્રશ્ને, કોઈ ભેદભાવ કે દષ્ટિકોણમાં તફાવત કલ્પાયેલો નથી, જ્યારે અપીલ એક રીતે દોષસિદ્ધિ સામે હોય કે બીજી રીતે નિર્દોષ છૂટકારા સામે; કારણ કે અપીલનો સ્વભાવ માત્ર એટલા પરથી બદલાતો નથી કે એક દોષસિદ્ધિ સામે છે અથવા બીજી નિર્દોષ છૂટકારા સામે. [જુઓ રાજસ્થાન રાજ્ય વિ. સોહન લાલ અને અન્ય, (૨૦૦૪) ૫ એસ.સી.સી. ૫૭૩].

૧૦. એ સુસ્થાપિત કાનૂની સ્થિતિ છે કે નિર્દોષ છૂટકારાની અપીલમાં, જ્યારે અપીલી અદાલત આરોપીને નિર્દોષ છૂટકો આપનાર નીચલી અદાલતે આપેલ કારણો સાથે સંમત હોય, ત્યારે અપીલી અદાલતને ચુકાદાનું પુનર્લેખન કરવાની કે નવા કારણો આપવાની આવશ્યકતા રહેતી નથી. આ ચુકાદાઓના પરિપ્રેક્ષ્યમાં, તેમાં પ્રતિપાદિત સિદ્ધાંતો દર્શાવે છે કે ઉક્ત પડકારાયેલ ચુકાદામાં નોંધાયેલ તથ્યનો નિષ્કર્ષ તર્કવિરુદ્ધ હોવાનું કહી શકાય નહીં અને આ દષ્ટિકોણ તથ્યો પર આધારિત છે. ફરિયાદ પક્ષ દહેજની માંગણી તથા પ્રેરણા નામના આરોપોને સાબિત કરવામાં, એટલે કે આરોપો પુરવાર કરવા માટેના મુખ્ય તત્વો સ્થાપિત કરવામાં, નિષ્ફળ રહ્યું હોવાથી.

૧૧. આ તબક્કે, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૯૮-એ અને ૩૦૬ને પુનઃઉતારવી જરૂરી છે, જે નીચે મુજબ વાંચાય છે :-

“૪૯૮-અ. સ્ત્રીના પતિ અથવા પતિના સગા દ્વારા તેને ફૂરતા આપવી. – જે કોઈ, સ્ત્રીનો પતિ અથવા પતિનો સગો હોવા છતાં, એવી સ્ત્રીને ફૂરતા આચરે છે, તેને ત્રણ વર્ષ સુધીની કેદ અને દંડથી પણ દંડનીય ઠરાવવામાં આવશે.

૩૦૬. આત્મહત્યામાં ઉશ્કેરણી. – જો કોઈ વ્યક્તિ આત્મહત્યા કરે, તો એવી આત્મહત્યાના કરણમાં જે કોઈ ઉશ્કેરણી કરે, તેને દસ વર્ષ સુધીની અવધિ માટે કોઈપણ પ્રકારના કેદની સજા થશે, અને તે દંડ માટે પણ જવાબદાર રહેશે.”

૧૨. વિદ્વાન વકીલોની દલીલો સાંભળી, કેસના રેકૉર્ડનું અવલોકન કરીને તથા ઉપરોક્ત નિર્ણયોના આધારે, નીચેના તથ્યો સાબિત થયેલા છે :-

એ) ફરિયાદ પક્ષે એ સાબિત કર્યું નથી કે દહેજની માંગણી અથવા હેરાનગતિ થઈ હતી, જે ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૯૮(એ)ના વ્યાપમાં આવે.

બી) તથ્યો પરથી પણ, આ અદાલતનો સુવિચારિત અભિપ્રાય છે કે મૃત્યુ આરોપી દ્વારા કરવામાં આવેલી કોઈ માનસિક હેરાનગતિના કારણે થયું નહોતું.

સી) સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા ઉચ્ચારવામાં આવેલા સિદ્ધાંતો આ અદાલતને માનનીય સત્ર અદાલતના ન્યાયાધીશના ચુકાદા અને આદેશને પલટવાની મંજૂરી આપતા નથી, કારણ કે ફરિયાદ પક્ષે એ સાબિત કર્યું નથી કે દહેજ મેળવવા માટે કોઈ પ્રેરણા હતી અથવા આરોપી દ્વારા મૃતકને કોઈ હેરાનગતિ કરવામાં આવતી હતી. તેથી, આ અદાલત સાક્ષ્ય અધિનિયમની કલમ ૧૧૩(એ)નો આશ્રય લઈ શકતી નથી.

ડી) આવશ્યક તત્વો સાબિત થયેલ નથી અને માત્ર વૈવાહિક કલહનો નાનો વિવાદ જ હતો; તેથી, માનનીય ન્યાયાધીશનો ચુકાદો અને આદેશમાં હસ્તક્ષેપ કરી શકાય નહીં.

૧૩. મને સર્વોચ્ચ અદાલતના તાજેતરના નિર્ણય, કુલદીપ કૌર વિ. ઉત્તરાખંડ રાજ્યના કેસમાં, જેનો અહેવાલ (૨૦૧૪) ૧૦ એસ.સી.સી. ૫૮૪ માં છે, તેમજ કે.કે. સલમા વિ. આર.વી. સૂર્ય રાવના કેસમાં ૨૦૧૩ સીઆરએલજે ૨૧૮૯ માં પ્રકાશિત નિર્ણય દ્વારા પણ. મારા અભિપ્રાયમાં સમર્થન મળે છે,

૧૪. એમ.એસ. નારાયણ મેનન @ મણિ વિ. કેરળ રાજ્ય અને અન્ય, (૨૦૦૬) ૬ એસ.સી.સી. ૩૯માં અહેવાલિત કેસમાં, સર્વોચ્ચ અદાલતે નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશ સામેની અપીલમાં વડી અદાલતની સત્તાઓનું વર્ણન કર્યું છે.

ચુકાદાના પરા-પજમાં, સર્વોચ્ચ અદાલતે નીચે મુજબ નોંધ્યું છે :-

"કોઈપણ સંજોગોમાં વડી અદાલતે નિર્દોષ છૂટકારાના ચુકાદા સામેની અપીલ તરીકે માનતાં અપીલ પર વિચાર કર્યો હતો, વાસ્તવમાં તે પુનરીક્ષણીય અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરી રહી હતી. એટલું જ નહીં, કાયદાના સુસ્થિર સિદ્ધાંતોને ધ્યાનમાં રાખતાં પણ કે જ્યાં બે દષ્ટિકોણ શક્ય હોય, ત્યાં અપીલ અદાલતે નીચલી અદાલતે નોંધેલ નિર્દોષ છૂટકારાના નિષ્કર્ષમાં હસ્તક્ષેપ કરવો જોઈએ નહીં."

૧૫. ઉપરોક્ત પરિસ્થિતિઓમાં, માનનીય અધિક સત્ર ન્યાયાધીશ, અદાલત નં. ૫, અમદાવાદ શહેર દ્વારા સત્ર કેસ નં. ૩૬/૧૯૯૬માં ૧૩.૧૨.૧૯૯૯ના રોજ પસાર કરાયેલ નિર્દોષ છૂટકારોનો ચુકાદો અને આદેશ પુષ્ટિ કરવામાં આવે છે.

૧૬. અપીલમાં કોઈ જ કાનુની વજુદ નથી અને તેથી તે રદ કરવામાં આવે છે.
જામીન અને જામીનબોન્ડ, જો કોઈ હોય તો, રદ કરવામાં આવે છે. રેકૉર્ડ અને
કાર્યવાહી, જો કોઈ હોય તો, નીચલી અદાલતને તત્કાલ મોકલવામાં આવે.

સહી/–

(કે.જે. ઠાકર, ન્યાયાધીશ)

કેરોલાઈન

*The translation of this judgment has been provided by
M/s Hyperlink E-Solutions Pvt. Ltd.*

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.